

Θρακικά - Δ. Θράκη
374 Ο ΛΕΒΕΝΤΗΣ 1930

—Μην ντόν εϊδετε, ντόν άπαντήσατε,
ντό Λιάκο ντόν λεβέντη, ντόν άρχιλη-
στη;
—Έφες ντόν εϊδαμε, ντόν άπαντήσαμε
ντό Λιάκο ντόν λεβέντη, ντόν άρχιληστή
σ' ένός παπά ντή στάνη π' έτρωγ' κι'-
έπινε
άρνιά και κοποπούλια και γλυκό κρα-
σί.
Πεντέξι β'αχοπούλες τόν κερνούσανε,
τόν τραβουδούσανε
κ' ή μικρότερη, ή όμορφότερη κρυφά
τόν κουβεντιάζει.
—Δέν πα τρεύσαι, δέν ραβωνιάζουσαι,
δέν παίρνεις βλαχοπούλα σάν και μέ-
νανε;
Δέν παντρεύουμαι, δέν ραβωνιάζουμαι
δέν παίρνω βλαχοπούλα σάν και σένα-
νε.

Θρακικά - Δ. Θράκη
1074 ΧΩΡΙΣΜΟΣ 1930

Ξενιτεμένο μου πουλί,
κι' ώραίο μου ταιράκι,
ή ξενιτιά σέ χαιρείται
και γώ πίνω φαρμάκι.

Άγαπημένο μου δενδρί,
κι' ώραίο μου πουλάκι,
ή ξενιτιά σέ χαιρείται
και γώ πίνω φαρμάκι.

Δέν τάλπιχα τάγια βουνά
λειβάδια νά γενούνε,
και τό δικό μας χωρισμό
τά ματια μου νά διγιούνε.

Στά μακρονό άρρώστησα,
έλα κοντά μ' νά γιάνω,
έλα τό γληγορότερο,
μήν πέσω και πεθάνω.

Δέν νταγιαντώ στην ξενιτιά,
δέν είμαι μαθημένη
όσου νά πās κι' όσου νάρθης,
θά μ' εβρεις πεθωμένη.

Θρακικά - Δ. Θράκη
Η ΚΟΡΗ 1930

Κερά μ' την θυγατέρα σου,
κερά μου, την καλή σου
στά σκοτεινά την έλουζες,
στά σκοτεινά την πλέξεις
κι' όξω στην άστροφεγγιά
κάθεσαι την στολίζεις

Κάνεις τόν ήλιο πρόσωπο
και τό φεγγάρι στήθη,
και τόν καθάριο Αύγερινό
τόν βάζεις δακτυλίδι,
και τού κοράκου τό φτερό
τό βάζεις ματοφρόδι.

Γραμματικός την γύρεψε
και ψάλτης θά την πάρει.
κ' εκείνος ό γραμματικός
πολλά προικιά γυρεύει,
γυρεύει τ' άστρα πρόβατα
και τό φεγγάρι κούπα
και τόν καθάριο Αύγερινό
τόν θέλει καλαμάρι.

Θρακικά - Δ. Θράκη 574
ΔΙΣΤΙΧΑ 1930

Είσαι μιá χρυση κορώνα
της δικης μου κεφαλής
και κλειδάκι της καρδιάς μου
πού άνοίγεις και σφαιλεις;

Μιλās και πέφτουνε άνθοί,
γελās και πέφτουν ρόδα,
τ' άγγελικό σου τό κορμί
εις άλληνα δέν τόδα

Ξύπνα, διαμαντοπέρδικο,
ήρθα στη γειτονιά σου,
χρυσές κορδέλες έφερα
νά βάλεις στα μαλλιά σου.

Ποιός κρίνος ώραιότατος
σ' έδωκε την άσπράδα
και ποιá μηλιά, δοδομηλιά
τή δοδοκοκκινιάδα;

Ψιλόλιγνέ μου κύπρισε,
δάφνη μου φουντωμένη,
ή νειότη μου στα χέρια σου
είναι παραδομένη.

Θρακικά - Δ. Θράκη
ΤΟΥ ΚΟΡΑΪΟΥ 1930

Προσηγάδες βγήκανε
κ' έμεί από την Πόλη
ρωτούνε και αναρωτούν
πού νά βρούν τέτοια κόρη,

τέτοια ξανθή, τέτοια σγουρή,
τέτοια δαχτυφορούδα,
πώχει τό μάτι σάν ήλιά,
τό φρούδι σαν δαχτάκι.

πώχει τό ματοτσάμπουρο
σαν της ήλιάς τό φύλλο.
Και μεις πολυχρονούμεν τό
τ' άξιο σας κοράσι,

νά ξήση χρόνια περισόα,
και πάντα κ' ύστερα
και με τό χίλια κ' ύστερα
ν' άσπρίσει νά γεράσει,

Θρακικά - Δ. Θράκη 1992
Η ΓΕΒΩΝΙΣΤΙΚΗ 1930

—Ν' άκοούσεις τι σέ μήνους,
ή ρεβωνιστική σου;
Νά πās νά πάρεις τό φιλί,
μή βροξει μη χιονίσει.

—Έγώ όντας βροξει περπατώ,
κι' όντας χιονίζει τρέχω,
κι' όντας κατέβ' ό Νκούναβις
ό Βάθιος μου περνάει,
πέρα στις μαυρομάτισσες,
στις δαχτανο φρουδοδες,

πώχουν τό μάτι σάν ήλιά,
τό φρούδι σά δαχτάκι
πώχουν τό ματοτσάμπουρο
σάν τις ήλιάς τό φύλλο

Θρακικά - Δ. Θράκη
794 ΔΙΣΤΙΧΑ 1930

Πότε και πότες μάτια μου,
πότε θάνατωθούμε.
σάν τά πουλάκια στις φουλιές
τά πάθη νά είπούμε

Άγγελιοι, δόστε μου φτερά
και δύναμη στις πλάτες,
για νά πετώ, νά κληγώ
ξανθιές και μαυρομάτες

Γαρουφαλάκι μ' κόκκινο,
πλεγμένο με χρυσάφι,
άν σέβρασα στα χέρια μου
θά μου έπαιναν τά πάθη

Πώς είσαι άσπρη και παχειά,
νάχεις και μαδρα μάτια
νάχεις και μακρονά μαλιά,
θά γίνουμαν κομμάτια.

Θρακικά - Δ. Θράκη
ΕΡΟΥΤΑΣ 2174

Έρουτα δέ σέ ζήτησα
κουρώνα νά με βάνεις,
στά βάσανα πού μεροίξες
φρόντισε νά με βγάλεις.

Έρουτα πονηρό πουλί,
γιατί νά με γελιάσεις,
νά πάρεις τη καρδούλα μου
κι νά τηνε χιμαιάσεις.

Όλα τά βότανα της γης
πού έχ' ή σπιτσαρία,
όλα με τά ποτίσανι
δέ βοήκα θραπαλία.

Άναστινίζου βγαίν' άχνός
κι μέσα μέν' ή λάβρα,
κι ποιός θά σβύσει τη φρονιά
πώχου στα φυλλοκάφδια.

Θρακικά - Δ. Θράκη
ΑΓΟΣΠΑΣΜΑ 1930

Ένας κοντός κοντούτσικος
έχ' δυοσφη γυναίκα
σε Ισπρία τόν όίκανε - Δ. Θράκη
χιλιες χιλιάδες γρόσια.

Πούλεϊ χωράφια άθέριαστα
χωράφια θειοσιμένα,
έκατσε και λαγάριασε
τό χρέος δέν τίν βγαίνει.

Βάζει και την γυναίκα του
σάν την καινούργια νύμφη,
κι από τό χέρ' την έπιασε
και στο παζάρ την πάγει.

Βγάζει τελάληδες δεκοχτώ
και την τελααλόυνε;
—Ποιός θέλ' άγγελικό κορμί
και δακτυλίδι μέση;

Τόνα τό χέλι δυό πουγγιά
και τ' άλλο τρεις χιλιάδες,
τ' άγγελικό της τό κορμί
άμέτοχτες χιλιάδες.

Θρακικά Δ.Θρ. 2/10/30
Ο ΚΛΗΔΩΝΑΣ 1930

Καληνύστα μου πρωτοστέφανη
μάννα μ' μ' έστειλε για χρούου νιαρό
για χρούου νιαρό, να πουτίσουμι
να πουτίσουμι το βασιλικό
τόν βασιλικό τον πλατόφυλλου.
Ζουμπουλί μου γαλάζιο, που σε φο-
ρούν οι έμορφες
σε' αγνάτα τό παγνάτα, στα σπι-
τια τά γεμάτα

Θρακικά Δ.Θρ. 4/12
ΚΑΤΑΡΕΣ 1930

Φουτιά τ' ανάψη να καγή
της χάρης το καλύβι
πώγει μια κόρη δημορφη
και δε μās τηνε δίνει.
'Ανάθεμα τή μάννα σου
τή σκύλλα την ούβρόσσα
που δέν σ' αφήνει να σε διαώ,
κι' όλου σε κρόβει μέσα
'Αν έσω και με άρνηθής
δ' ουρανόσ ν' αστράφη
έστροπελέα και φωτιά
να πέση να σε κάψη

Θρακικά Δ.Θρ. 6/2/30
ΠΑΤΗΝΑΔΕΣ 1930

Έσπαν έσπ που μεκινες
άγάπη να γνωρίσω
και μια στιγμή δίχως έσε
να μην μπορώ να ζήσω.
Έσπαν άγάπη μου γλυκιά
και πές μου τι να γένο
μ' άρνηθης; Να σκοτωθώ
με άγαπάς; Να μένω.
'Ανοιξε κόρη μ, άνοιξε
τη πόρτα τη γιαλένια
έχω δυό λόγια να σε πώ
και έκείνα ζαχαρένια

Θρακικά Δ.Θρ. 9/1/30
ΠΑΙΝΕΜΑΤΑ 1930
ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΤΙΚΙΑΣ

Μερτζιάν είναι τα χείλη σου
κρυστάλλιο ο λαιμός σου
και διαμαντένια η έλιά
πόχεις στο μάγουλό σου.
Μουγαλεμί και γιοούλ σερμπέτ
είναι το μάγουλό σου
και του Χατζημπεκη λουκούμ
ο άσπρος ο λαιμός σου.
Είναι το αίμα σου γλυκό
μιλάς και ζαχαρένια
γι' αυτό και γώ σε αγατώ
και χάνομαι για σένα.
'Όλων τών κόσμου έγυρισα
'Ανατολή και Δύση
μά σάν έσένα έμουρφου
δέν είδα κυπαρίσσι.

Θρακικά Δ.Θρ. 11/2/30
ΣΚΛΗΡΑΔΕΣ 1930

'Ινσάφι κάνε άπονη
και άλλαξε πλιά ήθος
δγές τι γιαρνί μάννας
στο άθλιό μου στήθος
Σε τι άκόμη με έφερες
σκέψου και συλλογίσου
άν δέν φοβάσαι τό Θεό,
τά νειάτα μου λυπήσου
'Ακόμα δε βαρέθηκες
τι μεγχεις χαμομένι
μόν θέλεις και τά μάτια μου
να τ'ι ίδης κλεισμένα

Θρακικά Δ.Θρ. 16/1/30
ΚΑΥΜΟΙ 1930

'Αγάπη μου καρφίτσα
μ' άγκαλώνει την καρδίτσα
'Αγάπη μου βελόνι
τήν καρδιά μου άγκαλώνει.
Κοιμούμαι σ' όνειρέθουμαι
πώς σε φιλώ στο στόμα,
ξυπνώ και νοιώθω μυσσοδιά
στα χείλη μου άκόμα,
Πάλι σ' είδαν τά μάτια μου,
πάλ' άναψ' ο φερός μου
πάλ' άναψαν και κόρυσαν
τά φύλλα της καρδιάς μου.

Θρακικά Δ.Θρ. 1/1/30
ΒΟΥΡΓΑΡ' ΑΓΑΠΗΣ 1930

Μάννα μ' Βουργάρα' άγάτησα
Βουργάρα δε να πάρω
--Και σέ, υιέ μ, γορματικώς
Βουργάρα δε σε πρέπει
--Και γώ μάννα μ, γορματικώς
και κείν' άρζοντοπούλα
έχει χιλιάδες πρόβατα,
χιλιάδες τά γελάδια
--Λύκος να φάγ' τά πρόβατα
και φόρος τά γελάδια
--Και γώ, μάννα μ, την άρεσι,
θα σταίλω να την πάρω
Και τό νταούλι βρόντης
τη νύφη πών να φέρουν.
Κ' ή πεθερά κ' ο πεθερός
τά δένδρα ξεροζώνουν.
Βγάξουν όζιές φαρμακερές,
φάρια φαρμακομένα
Και στο φαγι τά ρίζανε,
κι' ή νύφη φαρμακομένη

Θρακικά Δ.Θρ. 22/4/30
ΡΑΠΤΗΣ 1930

Ράπτης ήμουν κ' έροαφτα
ρούχα Γενιτσάρικα
ρούχα Γενιτσάρικα
και βλατιά σπιτιάτικα.
'Όλη μέρα έροαφτα
και τό βράδυ έσκαφτα,
έσκαφτι τό χώμα μου
στην ηλιιά τό πάγαινα.
Νά, μηλιά, τό χώμα μου,
δύσε με τά άνθια σου,
τ' άνθία σου τά πάθη σου
και την κοκινάδα σου.
Νά τά στολιστώ και γώ,
να μαραίνω μόν' έγώ
κάθε νιο μέσ' στο κωριό
και της χήρας τόν υγιό,
Ψές τόν είδα στ'όνειρο
με τό μανδύλι στο λαιμό,
φοροῦσε και τό φρέσι του,
ψιλή λιγνή ή μέση του,
φοροῦσε και ποδήματα,
πέ κόβινα σαργίματα.

Θρακικά Δ.Θρ. 24/1/30
ΕΡΩΤΙΚΑ 1930

Θέλω να πάγω στην 'Αραπιά,
να βρω έναν 'Αράπη
να τών ρουτήσου να μοι πη
πώς πιάνετ' η άγάπη.
Διαμάντι δαχτυλίδι
φορείς στο χέρι σου
κι' άπάν' η πέτρα γράφει:
θά γίνου ταίρι σου.
Βασιλικόν έφύτρωμα
στην κλίση που κοιμάσαι
να κόρης να μυρίζεσαι
και μένα να θυμάσαι
Βασιλικό πλατύφυλο
με τά σαράντα φύλλα
σαράντα σ' άγαπήσασ
μόνο έγώ σε πήρα.

ΑΘΗΝΑΝ

